

מ"ת 48980/09/16 - אשר מנשירוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 48980-09-16 מדינת ישראל נ' מנשירוב(עציר)
תיק חיצוני:

בפני מבקש נגד משיבה	כבוד השופט זיו אריאלי
אשר מנשירוב	
מדינת ישראל	

החלטה

1. בפני בקשה נוספת לעיון חוזר, במסגרתה עותר המבקש להקל בתנאי שחרורו, ולהורות על חזרתו לבית מגוריו.
2. בקצירות האומר יצוין, כי נגד המשיב הוגש ביום 20.9.16 כתב אישום המייחס לו מספר עבירות של קבלת דבר במרמה, שימוש במסמך מזויף, קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 220(5), לפקודת מס הכנסה וכן עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.
3. ביום 9.10.16, ולאחר שהתקבל תסקיר שירות מבחן, הוריתי על שחרורו של המבקש בתנאים מגבילים לחלופת מעצר המצויה בהרחקה מבית מגוריו (החלופה מצויה בנתניה. המבקש מתגורר בקרית ים), בפיקוח קרובי משפחה, ובערבויות נוספות (לרבות הפקדה משמעותית בסך 200,000 ₪).
4. בחלוף כחודשיים מעת שחרורו, הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר, וביקוש לחזור אל עיר מגוריו, שכן הוא נזקק לטיפולים רפואיים תכופים, והנסיעות מנתניה לאזור חיפה (שם מצויים מרבית הרופאים המטפלים בו) - מקשות עליו. בהחלטתי מיום 25.12.16 דחיתי את הבקשה. ציינתי כי לא השתנו נסיבות, לא התגלו עובדות חדשות - ואף לא חלף זמן ניכר מעת שניתנה החלטת השחרור.
5. המבקש הגיש כאמור בקשה נוספת לעיון חוזר. נטען, כי מצבו הרפואי של המבקש בכי רע, כי הוא מתקשה לצאת ממקום מעצר הבית לקבלת הטיפולים הרפואיים. לתמיכה בטענתו בדבר שינוי מצבו הרפואי, הגיש ב"כ המבקש אסופת מסמכים רפואיים. עוד נטען כי הדיון בעניינו של המבקש צפוי להימשך חודשים ארוכים (טרם התקיימה הקראה בתיק). אשר לחלוף הזמן, נטען כי יש לפרש מונח זה באופן גמיש.

6. המשיבה מתנגדת לבקשה. נטען, כי אין מקום להחזיר את המבקש למקום מגוריו בפיקוח קרובות משפחה, שכן ספק רב אם המפקחות המוצעות תוכלנה להציב למבקש גבולות ולפקח עליו כראוי. עוד נטען כי מהתיעוד הרפואי עולה שהמבקש סובל מתחלואים שאינם קשורים למאמץ גופני, כלומר - אין קשר בין תחלואיו לבין העובדה כי בחלופה אליה שוחרר המבקש - הוא נאלץ לעשות שימוש במדרגות. עוד הציעה המשיבה כי המבקש יבחן את האפשרות להציע חלופת מעצר אחרת, בדירת קרקע המרוחקת ממקום מגוריו.

7. לאחר שבחנתי את הבקשה על צרופותיה, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

8. נזכיר מושכלות ראשונים - הנחת המוצא לעניינן של חלופות מעצר, היא כי תנאי השחרור ימשיכו ויחולו עד תום המשפט. כך למשל בבש"פ 6772/05 פלוני נ' מדינת ישראל (11.8.2005) נאמרו הדברים הבאים, היפים אף לענייננו (ההדגשה אינה במקור):

"בקשה לעיון חוזר בתנאי חלופת מעצר נדונה במסגרת סעיף 52(א) לחוק המעצרים. התנאים לקיומו של עיון חוזר בהחלטת מעצר שניתנה קודם לכן הקבועים בהוראה זו ומותנים בגילויין של עובדות חדשות או בשינוי נסיבות, או במעבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה. גם אם מתקיימת אחת העילות לעיון חוזר, על בית המשפט הדין בבקשה לאזן בין השיקולים והאינטרסים השונים הפועלים בענין נשוא ההכרעה, כאשר נקודת האיזון ביניהם עשויה להשתנות לאור העילה החדשה שברקע העיון החוזר... בנסיבות ענין זה, מעבר ארבעה חודשים מאז מתן ההחלטה אינו מצדיק את שינויה בשל יסוד חלוף הזמן גרידא, וההנחה המובנית בחלופת מעצר בית שהוחלה בהסכמת העורר היא כי הוא ישהה במסגרת זו במהלך התנהלות משפטו, וכל עוד הוא מתמשך התמשכות סבירה, לא תקום עילה לשינוי תנאי החלופה. בנסיבות שלפנינו, זהו, אכן, מצב הדברים".

דברים דומים שנאמרו על ידי בית המשפט העליון בבש"פ 2254/08 ברקו נ' מדינת ישראל (19.3.2008).

ור' גם בבש"פ 2016/05 חודיארוב נ' מדינת ישראל (31.3.2005):

"אין הצדקה עניינית לסטות מחלופת מעצר שהוטלה, אך מן הטעם שנאשם מתכנן להשתלב בלמודים או עבודה במהלך משפטו, גם אם הדבר עשוי להועיל להליך שיקומו. נקודת המוצא היא כי הסדר חלופת המעצר כפי שנקבע במקורו הוא זה אשר יהא תקף עד לתום המשפט, ואין לסטות ממנו אלא בנסיבות מיוחדות ומטעם מיוחד המצדיק שינוי ההחלטה. בית המשפט המחוזי שקל בקפידה ... וקבע הסדר חלופת מעצר המורכב מתנאים שונים שיש בהם כדי לענות על תכלית המעצר. שינוי התנאים משמעותו הפרת האיזון האמור אשר ניתן להצדיקו רק מקום שיש טעם מיוחד לכך, טעם כזה אינו קיים כאן,

ואין די ברצונה של העוררת לצאת מן הבית למטרת למודים כדי לשמש טעם כזה".

9. הוא הדין לעניינו.

לא מצאתי כי מעת החלטתי הקודמת, ביום 25.12.16 ועד היום, חלו בעניינו של המבקש נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה מהסדר הפיקוח שהוא עצמו הציע. אשר למצבו הרפואי של המבקש, כפי שקבעתי כבר בעבר - מדובר בעובדה אשר הייתה ידועה בעת שניתנה החלטת השחרור, ובעת שהציע המבקש להשתחרר לחלופת המעצר בבית קרובי משפחתו בנתניה.

10. זאת ועוד - עיון בתיעוד הרפואי שהוגש על ידי המבקש אינו מלמד על החמרה במצבו הבריאותי. אני נכון להניח, כי העובדה שהוא מתגורר בבית ובו מדרגות - גורמת לו לאי נוחות. ואולם לא מצאתי כי מדובר בשינוי נסיבות או בעניין מהותי המצדיק עיון חוזר בהחלטה המורה על הרחקתו מחיפה ועל מעצר בית בעיר נתניה. מכל מקום, בצדק ציינה המשיבה בתגובתה, כי גם לו היה ממש בטענתו של המבקש, הרי שאין בכך כדי להביא דווקא להחלטה בדבר חזרתו של המבקש לעיר מגוריו. כל עוד קיים טעם המצדיק את הרחקתו של המבקש מ"כור מחצבתו", הרי שאין מקום להיעתר לבקשה, וניתן להעלות על הדעת פתרונות נוספים (דוגמת מעצר בית בדירה אחרת באזור המרכז, ככל שתימצא כזו).

11. אשר לעילה של חלוף הזמן - יש ממש בטענת ב"כ המבקש, כי יש ליתן למונח זמן ניכר פרשנות גמישה, אשר תשתנה בהתאם לנסיבותיו הקונקרטיים של כל מקרה ומקרה, באופן היוצר איזון ראוי בין האינטרס הציבורי שבהותרת ההחלטה המקורית על כנה לבין הפגיעה הנגרמת כתוצאה ממנה למבקש.

12. ואולם יש לזכור, כי המשיב משוחרר ממעצר פרק זמן שאינו ארוך (כארבעה וחצי חודשים). ראה בהקשר זה, ולשם הדוגמה בלבד, מספר החלטות בהן נקבע על ידי בית המשפט העליון כי פרקי זמן קצרים אשר חלפו מעת מתן ההחלטה - אינם מצדיקים פניה מחודשת לבחינת תנאי השחרור:

בש"פ 1243/16 **בויארט נ' מדינת ישראל** (10.3.2016)

בש"פ 4497/15 **חיימוב נ' מדינת ישראל** (2.7.2015)

בש"פ 4314/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.6.2010).

13. בשלב זה, ואף לאחר שנתתי דעתי למועד הקבוע לדיון בתיק העיקרי, מצאתי כי אין בפרק הזמן שחלף כדי להצדיק שינוי של החלטתי מיום 9.10.16. הטעם בהרחקתו של המשיב ממקום מגוריו - עומד על מכונו גם לעת הזו. מעבר לכך, לקביעתי אין המדובר בתקופה ממושכת המצדיקה פניה לעיון חוזר.

14. אחזור ואציין, כי להבנתי, המשיבה מגלה גמישות בכל הנוגע להקלה על שגרת חייו של המשיב, וברוב אם לא כל המקרים - נענית לבקשותיו השוטפות. אף הפעם הביעה המשיבה נכונות לשקול בחיוב את העתק מקום מעצר הבית למקום אחר באזור המרכז - ובלבד שיכלול הרחקה ממקום מגוריו של המשיב. בנסיבות אלו, אני מוצא כי הרחקתו של המבקש לעיר נתניה אינה פוגעת בו במידה הגוברת על האינטרס הציבורי בהרחקתו מעיר מגוריו.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ב' אדר תשע"ז, 28 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.